Juhász Tamás

TotalCarpediem

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 36. szám, 2022. szeptember 9.

Muskátli és Hokedli birkóztak. Hokedli hirtelen felpattant és hosszú lábain elinalt. Muskátli utána. A fogócskába Derelye is beszállt. Hokedli színlelte még kicsit a menekülést. Aztán hagyta, hogy ismét a földre teperjék. Gazdáik beszélgetve, jókedvűen figyelték őket. A fogócska következő körébe Derelye gazdája is beállt. Derelyét próbálta pórázvégre kapni. Ideje hazamenni. Már egy órája kinn vannak. Neki meg hosszú napja volt. Sikerült elkapnia, hazamentek. Hokedli átpártolt egy pincsihez a kutyafuttató túloldalán. Muskátli a játéktól izgatottan visszament Sacihoz, a gazdájához. Nyikorogva nyílt a rácsos ajtó, egy srác és a skót juhásza jött. Saci két éve járt ide, szinte mindenkit ismert névről vagy kutyanévről. Őket nem. A skótjuhász-kölyök odarohant Muskátlihoz, ismerkedés: kíváncsi fenékszaglászás. Saciéknál is, fenékszaglászás nélkül. A srác egyidős lehetett Sacival, huszonkettő, huszonhárom, középmagas, cingár, széles vállú. A zakó úgy lógott rajta, mintha benne felejtette volna a vállfát. Mosolyogva, felcsillanó kíváncsisággal nézte hol Sacit, hol Muskátlit. Nyugodt léptekkel jött, ahogy Saciékhoz ért, lehajolt és megsimogatta Muskátlit.

– Milyen szép Yorki. Hogy hívják?